

Ի՞նչքան վատ է, երբ մարդիկ կորցնում են իրանց խոհականութիւնը:

Մեզ ճաղորդում են, որ անցեալները վարդապեաներից մէկը արժայայտել է մի միտք, իբր թէ «Հայորդի» ստորագրութեամբ բրծիւրը գրողն ու հրատարակողը օր. Ն. Աղանեանն է, իսկ այժմ էջմիածնում միտք է յդացուել պաշտօնապէս պահանջել Աղանեան տպարանից մասնել բրօշիւրը գրողի անունը:

Աստուած սխալուած է եղել անշուշտ ինկվիզիցիան ստեղծելով իսպանիայում. նորա տեղը Հայաստանն էր, Արարատեան դաշտը...

Դառնալով ճեմարանին մենք այժմ տեսնում ենք նոյն դրութիւնը կրկնուած աւելի մեծ չափով և թափով ճեմարանի այժմ մեան տեսուչ Մ. Բերբերեանի շուրջը այն մարդկանց կողմից, որոնք չկարողացան տանել Բերբերեանի բռնած դրական դիրքը էջմիածնում, մոռանալով, որ Մայր Աթոռի Հոգեւոր ճեմարանի տէրն և տնօրէնը միմիայն ամենայն Հայոց կաթողիկոսն է և որ և է նոր փոփոխութիւն ճեմարանի կեանքում կարող է ներմուծուել ոչ այլազգ, քան եթէ ամենայն Հայոց կաթողիկոսի ձեռքով: Եւ այժմ, երբ մենք արդէն կաթողիկոս ունենք և սպասում ենք նորան շուտով տեսնել էջմիածնում, աւելի քան անպատեհ ոտընածութիւն է նորա իրաւունքները ոտնակոխ անել:

«ՀԱՅԿԱԸՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ»

«Berliner Tageblatt»-ի մէջ մի ընդարձակ թղթակցութիւն է եղել տպուած «Հայաստանի մայրաքաղաքից»՝ Վանից ուղղուած «In der Hauptstadt Armeniens» վերնագրով: Յօդուածի հեղինակ եղուարդ Միգինդը

«Յիրաւի ջախջախիչ փաստեր» է բերում հայկական սեպարատիզմի մասին, ասում է «Գործի» Նիցցայի թղթակիցը, մի ահագին մեղադրական, նմանը չը տեսնուած... Դաշնակիստները—ասում է նա—առաջ պիտի խլեն թիւրքաց Հայաստանը, յետոյ ռուսական ու պարսկական Հայաստանները—և պիտի կազմեն բոլորից՝ անկախ հայկական հանրապետութիւն... Վանը կենդրոնն է սեպարատիստական պրօպագանդի և Վանի դաշնակցական խումբը թւում է պ. Միգինդին կարօնարիզմի մի սոսկալի աղանդ, թիւրքակերների ազգայնամոլ Քանատիկոսների մի հաւաքածու: Եւ նրա ամենազօր ազգեցութիւնը տարածում է ամբողջ ժողովրդի, ամբողջ երիտասարդութեան վրայ. նրա առջև դողում են նոյն իսկ օտար միսիօնարութիւնները. նրա հրահանգով հայ ա-

շակիրտութիւնը սկսել է բօյկօտի և նթարկել միսիօնարների դըպ-
րոցները, նրանց կրօնական դասաւանդութիւնը», ¹⁾ ինչպէս լաւ է
հին բէժիմի տակ... երբ Միգինդներն ու Շարմտանները, ադրաւ-
ների պէս թափուած հայ ժողովրդի արիւնաքամ մարմնի վրայ,
շահագործում էին նրա հոգեվարք գոյութիւնը՝ պրողելիակամի,
հաւատափոխութեան զազրելի քարոզներով... Օ, die gute alte Zeit
«Հին, բարի ժամանակները» անցան գնացին և միսիօնարական
ու կապիտալիստական կեղեքիչ աներեսութիւնը դառնութեամբ
ողբում է այժմ իր կորսուած հմաքը:

Միգինդի կարծիքով հայ հոգեորականն ու վաճառականը,
ամբողջ ժողովուրդը, ամեն մի հայ յաւիտենօրէն մոլեգնած ու
յեղափոխական է ի ծնէ, ի բնէ, անդամ էջմիածնի միաբանու-
թիւնը արբած է «անկախ Հայաստանի» երազներով:

Եթէ Միգինդն ու Berliner Tageblat-ը մոլորուած չեն չարա-
միտների թելազրութիւններից, այն ժամանակ նոցա մէջ հանգել
է իրանց նախահաւ հայակեր Բիսմարկի թշուառ հոգին:

ԼՈՒՐԵՐ

■ Կ. Պօլսի հայ թերթերը հրատարակեցին իզմիրլիան սըր-
բազանի պատրիարքական առաջին կոնդակը, ուղղած Թիւրքիոյ
հայ ժողովրդին, հոգեորականներին, աշխարհականներին և բոլոր
դասակարգերին, կոնդակը գրուած է պահպանողական ոգով և յոր-
դոր է կարդում Հայ հոգեորականութեանը՝ անարատ և անթերի
պահպաննել Հայաստանեաց եկեղեցու բոլոր աւանդութիւնները, կար-
գերը և կանօնները:

■ Ա. Ատրպատականի Նախավկայի վանքի շուրջը գտնուող
հայերը Պարսկական անիշխանական դրութիւնից սարսափած դի-
մել են էջմիածնի ս. Տեղապահին, որպէսզի վանքի անօթները և
արժէքաւոր իրերը փոխադրուեն Ռուսաստան, աւարառութեան
չենթարկուելու համար, ինչպէս եղան Թիւրքիոյ մէջ վերջին ջար-
դի և թալանի միջոցին. Ս. Տեղակալը Միջոցով պատուի-
րել է, որ յիշեալ վանքի Մասունքներն ու թանգարժէք իրերը առ-
ժամապէս Մայր-Աթոռ փոխադրուին:

■ «Դործուում կարդում ենք, որ Տաճիկ կառավարութեան
կարգադրութեամբ վերջին ժամանակներս գրաւում են Սսի մօ-
տերքի հայ եկեղեցիների ու վանքերի կալուածները. Այս առի-

1) Երանէք թէ այդպէս լինէր: ԽՄԲ.